

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 28 stycznia 2021 r.

W dniu 11 października 2019 r. Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie wydał w niniejszej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zasądając na rzecz powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwotę 5166 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwot częściowych i kosztami procesu w kwocie 1617 zł, który pozostawiono w aktach ze skutkiem doręczenia na dzień 7 listopada 2019 r. na mocy art. 139 § 2 k.p.c. na adres pozwanego ujawniony w KRS. Termin do wniesienia sprzeciwu upłynął z dniem 21 listopada 2019 roku i nakaz uprawomocnił się z dniem 22 listopada 2019 r. W dniu 6 marca 2020 roku sąd na wniosek powoda nadał klauzulę wykonalności na prawomocny nakaz zapłaty.

Pismem z dnia 4 maja 2020 r. roku (data nadania na poczcie) pozwana wniosła o doręczenie nakazu zapłaty wraz z pozwem i załącznikami, przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty. Nadto o uchylenie postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności Do wniosku dołączyła sprzeciw. Pozwana wskazała, że nie otrzymała kierowanej do niej korespondencji, wskazując na złożoną operatorowi pocztowemu reklamację, dotyczącą niedoręczenia korespondencji oraz niepozostawienia awizacji. Na powyższe pozwana złożyła odpis reklamacji z dnia 4 maja 2020 r. oraz wniosła o dopuszczenie dowodu z przesłuchania pozwanej, a także zwrócenie się przez Sąd do operatora pocztowego o udzielenie informacji co do spornej przesyłki. Pozwana podniosła, iż o toczącym się postępowaniu sądowym pozwana dowiedziała się dopiero od kontrahentów pozwanej o prowadzeniu przez Komornika Sądowego K. C. egzekucji. Wobec czego pełnomocnik pozwanej w dniu 27 kwietnia 2020 r. zapoznał się z aktami sprawy, skąd powziął wiedzę o przedmiotowym nakazie zapłaty.

Sąd zważył, co następuje:

Sprzeciw podlegał odrzuceniu, albowiem wniosek o przywrócenie terminu do jego wniesienia okazał się niezasadny.

Zgodnie z art. 133 § 2a k.p.c. pisma procesowe **dla przedsiębiorców** i wspólników spółek handlowych, **wpisanych do rejestru sądowego** albo Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (...), **doręcza się na adres udostępniany w rejestrze** albo (...), **chyba że strona wskazała inny adres dla doręczeń**. Jeżeli ostatni udostępniony adres został wykreślony jako niezgodny z rzeczywistym stanem rzeczy i nie zgłoszono wniosku o wpis nowego adresu, który podlegałby udostępnieniu, adres wykreślony jest uważany za adres udostępniony w rejestrze albo (...). Nakaz zapłaty doręczono pod adresy wskazane w pozwie. Pełnomocnikowi powódki nakaz zapłaty został doręczony w dniu 23 października 2019 r. Korespondencja kierowana do pozwanej spółki pod adres jej siedziby wynikający z aktualnego odpisu w Rejestrze Przedsiębiorców KRS, tj. przy Pl. (...), (...)-(...) S., po dwukrotnej awizacji (I awizo dnia 23 października 2019 r., II awizo dnia 31 października 2019 r.) została w związku z powyższym uznana za doręczoną z dniem 7 listopada 2019 r. (zwrot przesyłki nastąpił dnia 8 listopada 2019 r.) pod aktualnym adresem siedziby pozwanej ujawnionym w KRS na mocy art. 139 § 2 k.p.c.

Jak ustalono w toku postępowania reklamacyjnego u operatora pocztowego, wskazany adres pozwanej przy Pl. (...), (...)-(...) S. dotyczy budynku biurowego mieszczącego kilka firm, wobec czego przesyłki winny zawierać w adresie dokładne wskazanie miejsca doręczenia z określeniem wejścia i numeru piętra lub nazwę firmy w celu zlokalizowania siedziby lokalu. Niemniej jednak listonosz doręczający przesyłkę nie zlokalizował we wskazanym budynku siedziby pozwanej, wobec czego awizował przesyłkę pozostawiając zawiadomienie na drzwiach budynku. Z aktualnej informacji z KRS wynika, iż adresem siedziby pozwanej ujawnionym w rejestrze pozostaje nadal **Pl. (...), (...)-(...) S.** Oznacza to, że pod tym adresem pozwana spółka domaga się doręczenia jej wszelkich pism, w tym przesyłek sądowych, co ma na celu wyeliminowanie wszelkich niepewności w obrocie gospodarczym związanych z obiegiem korespondencji.

Okolicznością powszechnie znaną dla mieszkańców S., również tut. Sądowi w składzie rozpoznającym wniosek z uwagi na bliską lokalizację Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie, który znajduje się niemal vis a vis Pl. (...), że pod tym adresem znajduje się wielopiętrowy budynek biurowy. Zarówno na fasadzie budynku jak i domofonie wskazane są dane podmiotów mieszczących się w biurowcu. Jak wynika z zeznań przedstawiciela pozwanej - P. P., pozwana nie posiada w miejscu prowadzenia działalności skrzynki pocztowej. Natomiast z uwagi na wskazany adres w KRS miało dochodzić do problemów z doręczaniem przesyłek do pozwanej, mimo obecności pracowników w biurze. Zaś doręczenie korespondencji następowało tylko przy spotkaniu pracownika na piętrze budynku lub w placówce pocztowej, kiedy pozwana miała wiedzę o nadchodzącej przesyłce.

W sytuacji gdy ujawniony w KRS adres pozwanej ogranicza się jedynie do wskazania adresu budynku biurowego, a na domofonie czy elewacji brak jest oznaczenia, w którym miejscu pozwana ma konkretnie biuro swojej siedziby i w jaki sposób można się z pozwaną skontaktować, to okoliczność ujawnienia niepełnych, niedokładnych danych adresowych obciąża w tym przypadku pozwaną. Podkreślić w tym miejscu należy, że pozwana spółka, jako przedsiębiorca, a więc profesjonalista, odpowiada także za organizację obrotu korespondencji pod adresem swojej siedziby. W jej interesie jest nie tylko ujawnienie zmiany siedziby w rejestrze, ale również wskazanie adresu w taki sposób, aby nie budził on wątpliwości i pozwalał na doręczanie przesyłek. Z zeznań P. P. i twierdzeń pozwanej we wniosku wynika, że przesyłki skierowane do pozwanej były odbierane niejako przy okazji spotkania listonosza w budynku, w przypadku wiedzy o nadaniu korespondencji lub w placówce pocztowej. Skoro pozwana uprzednio wiedziała o trudnościach w doręczeniu, to tym bardziej jako profesjonalny uczestnik obrotu prawnego powinna zabezpieczyć swoje interesy np. poprzez umieszczenie skrzynki pocztowej, ewentualnie poprzez uruchomienie usługi powiadamiania w drodze SMS o awizowanych przesyłkach poleconych.

Notabene pozwana w sprzeciwie podała jeszcze inny adres siedziby, to jest ul. (...), (...)-(...) S. (k. 71). Niemniej jednak nie ujawniła zmiany adresu siedziby, ani zresztą nie powołuje się na okoliczność zmiany siedziby we wniosku o przywrócenie terminu.

Określenie w rejestrze adresu poprzez wskazanie jedynie adresu budynku, w budynku wielopiętrowym, mieszającym kilka firm obciąża pozwaną, która nie określiła adresu w sposób precyzyjny, jak również mając wiedzę o trudnościach z doręczeniem, nie podjęła żadnych kroków z wyjątkiem zgłaszanych reklamacji, aby sytuację tę poprawić.

Zgodnie z art. 168 § 1 k.p.c. jeżeli strona nie dokonała w terminie czynności procesowej bez swojej winy, sąd na jej wniosek postanowi przywrócenie terminu. W niniejszej sprawie brak jest podstaw do przywrócenia terminu, albowiem pozwana nie tylko wykazała, ale nawet nie uprawdopodobniła, że uchybił terminowi do zaskarżenia nakazu bez swojej winy.

Reasumując, wniosek o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty okazał się niezasadny i podlegał oddaleniu (pkt II sentencji).

Konsekwencją oddalenia wniosku o przywrócenie terminu jest uznanie, iż załączony do tego wniosku sprzeciw jest spóźniony i podlega odrzuceniu na podstawie art. 504 k.p.c. obowiązującym, na dzień wniesienia pozwu (pkt III sentencji). Natomiast konsekwencją uznania przesyłki kierowanej za doręczoną w trybie art. 139§2 k.p.c. jest oddalenie wniosku o doręczenia nakazu zapłaty wraz z pozwem i załącznikami o czym orzeczono w pkt I oraz oddalenie wniosku o uchylenia postanowienia z dnia 6 marca 2020 r. o nadaniu klauzuli wykonalności spornemu nakazowi zapłaty, który jest prawomocny od dnia 22 listopada 2019 r. wobec skutecznego doręczenia przesyłki.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji.

(...) K. G.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...) K. G.